

O zi în rai

Dorurot

O zi în rai

Talpa o scufund în lut,
Simt că-i cresc urechi și-ascult
Glasul grâului crescând,
Viul, ode murmurând...

Raze fruntea mi-o dezmiardă,
Ecou din zeul etern,
Către sân bogat mă cheamă,
Țarini cu rodul lor, ferm.

Simt alături că pășește,
Pan cu zâmbet ștregăresc,
Ciocârlia glasu-și crește
Spre divinul arc ceresc.

Fuge râul să-și ascundă,
Fața fină-n păr de sălcii,
Soarele și-l pune-oglină,
Când îndreaptă cursul mătci.

Macii, roșii de iubire,
Dorul cresc în moale leagăn,
Curgî în mine, amintire
De-un amor, fără (de) seamăn.

Vântu-n jur, grăbește fluturi,
Că-s prea drăgăstoși prin flori,
Pan, cosașilor dând fluier,
Sufletul ți-l fură-n cor.

Ți-l ascund pe-o prispă-n rai,
Ca să-l guști, cântând cu ei,
Vine seara, Pan c-un nai
Subțiază anii-mi grei...

Dar mi-e talpa-n moale lut,
Simt că-i cresc urechi și-ascult
Cor din rai, când în netimp,
Trupu-n duh am să-l preschimb.